DERDE WOORD

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا

Als je wilt begrijpen hoeveel winst en geluk het brengt, waneer men God dient en hoeveel verlies en verderf zonde en verspilling teweeg brengt, luister dan goed naar deze parabel.

Op een dag kregen twee soldaten het bevel om naar een ver gelegen stad te gaan. Ze volgden hun weg tot ze bij een splitsing kwamen. Daar stond een man die tegen hen zei: "naast het feit dat deze rechterweg geen nadeel heeft, behalen negen van de tien volgers ervan een grote winst en ondervinden een grote verlichting. Wat de linkerweg betreft: naast het feit dat het geen voordeel heeft, ondervinden negen van de tien volgers ervan een groot verlies. Beide wegen zijn in lengte gelijk. Er is alleen één verschil: de reizigers op de linkerweg, waar geen orde en gezag is, reizen zonder tas en wapen. Ze zullen een ogenschijnlijke verlichting, een bedrieglijk gemak voelen. De reizigers op de rechterweg, welke onder een militaire orde valt, zijn verplicht een tas te dragen van vier kilo, gevuld met voedzaam rantsoen. Ze zijn tevens verplicht een uitstekend legergeweer te dragen van een kilo of twee waarmee ze iedere vijand kunnen verslaan".

Nadat de twee soldaten naar de leerzame woorden van die man hadden geluisterd, ging de gelukkige soldaat de rechterweg op. Hij nam een paar kilo gewicht op zijn rug en schouder maar zijn hart en zijn ziel werden verlost van schuldgevoelens en angsten die duizend maal zwaarder zijn. De andere, ongelukkige soldaat verliet het leger. Hij

wilde het gezag niet gehoorzamen. Hij ging de linkerweg op. Zijn lichaam werd verlost van een kilo gewicht, maar zijn hart werd doorgaans gekweld door een zwaar gevoel van afhankelijkheid en zijn geest werd bedrukt door zeer veel angsten. Als een bedelaar tegenover iedereen, en vrezend voor ieder ding en gebeurtenis volgde hij zijn weg. Uiteindelijk bereikte hij de plaats van bestemming. Daar werd hij gestraft voor muiterij en desertie.

Maar de andere soldaat die van de militaire orde hield en zijn tas en wapen behield en de rechterweg volgde, vervolgde zijn weg zonder enig verplichting tegenover een ander, voor niemand vrezend en met een gerust hart en geweten totdat hij die gewenste stad bereikte. Daar ontving hij een beloning, passend bij een deugdzame soldaat die zijn plicht goed heeft vervuld.

O opstandige ziel! Weet dat die ene reiziger de mensen vertegenwoordigt die de wetten van God gehoorzamen en de andere de mensen die opstandig zijn en hun lusten volgen. Die weg is de levensweg. Het begint bij de geestenwereld en gaat langs het graf naar het hiernamaals. De tas en het geweer zijn het dienen van God en het vroom zijn. Ook al lijkt het dienen van God zwaar, de betekenis geeft echter zo'n rust en verlichting dat het niet te verwoorden is. Want een dienaar zegt in zijn gebed:

اَشْهَدُ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

Dus hij gelooft het volgende: "er is geen Schepper behalve Hij en niemand behalve Hij is in staat Zijn schepselen te onderhouden. Voor- en tegenspoed ligt in Zijn handen. Hij is Alwijs, Hij zal geen zinloos werk verrichten. Ook is Hij Barmhartig, zijn gunst en genade is groot." Omdat hij dit gelooft, vind hij in alles een deur tot de schat van Gods

barmhartigheid, die hij aanklopt met zijn gebed. Tevens ziet hij dat alles onderworpen is aan het bevel van zijn Heer bij wie hij dus ook zijn toevlucht zoekt. Door in Hem te vertrouwen en zich op Hem te berusten, vindt hij bescherming tegen alle tegenspoed. Zijn geloof geeft hem een totale bescherming. Jazeker! **Zoals het geloof in God en dienaarschap de bron is voor iedere, werkelijke weldaad, zo ook is het de bron voor dapperheid. Zoals de dwaling de bron is voor alle zondes, zo ook is het de bron voor alle angsten.** Wanneer de wereld zou exploderen, zou het een dienaar met een totaal verlichte hart, hoogst waarschijnlijk niet beangstigen. Hij zal misschien de geweldige kracht van zijn Heer met bewondering aanschouwen. Maar als een ongelovige filosoof, die zogenaamd verstandig is maar in dwaling verkeerd, in de lucht een komeet zou zien, zou hij rillen van angst en zeggen: "Wat als deze komeet tegen onze aarde zou botsen." (Een tijd geleden schrok Amerika van een dergelijke komeet. Velen verlieten 's-nachts hun woning).

Waarlijk! Naast het feit dat de mens behoefte heeft aan talloze dingen, stelt zijn vermogen niets voor…En naast het feit dat de mens onderhevig is aan talloos onheil, heeft hij een kracht die niets voorstelt…De omvang van zijn vermogen en zijn kracht is als het ware gelijk aan de reikwijdte van zijn handen. Maar de omvang van zijn wensen en begeertes, leed en tegenspoed is echter gelijk aan de reikwijdte van zijn oog en zijn fantasie. Daar de mens der mate machteloos en zwak, arm en behoeftig is, zal diegene die niet totaal blind is, zien en bevatten wat voor een grote winst, geluk en gunst het voor de ziel van de mens is wanneer men God dient, in Hem vertrouwd, Zijn eenheid erkent en zich aan Hem onderwerpt.

Het ligt voor de hand dat een veilige weg de voorkeur heeft boven een onveilige weg, ook al is de kans dat er iets gebeurt één op de tien. Maar de weg van dienaarschap wat ons onderwerp is, is niet alleen maar veilig, maar leidt tevens negen van de tien keer tot een ‘schat van eeuwige gelukszaligheid’. Maar de weg van zonde en verspilling heeft - zelfs met de erkenning van de zondaar - geen profijt. Daarnaast is het door de getuigenissen van ontelbaar veel deskundigen en getuigen, met de kracht van hun overeenstemming en bevestiging, vastgesteld dat het negen van de tien keer een eeuwige ellende geeft. Dit is tevens bevestigd door de kennisgeving van diegenen die het mysterie van het onzichtbare hebben ontsluierd en ondervonden.

In het kort: zoals het geluk van het hiernamaals, is ook het geluk in deze wereld te vinden **in het dienen van God en het treden onder zijn gezag.** Hierdoor horen we steeds te zeggen:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى الطَّاعَةِ وَالتَّوْفِيقِ

En we moeten dankbaar zijn dat we moslim zijn.

***